

Квази, лат. и ит. quasi = почти, като напр.: Andante quasi Adagio = по-бавно отъ Andante, почти Adagio; (Sonate quasi una fantasia = соната като (въ свободна форма) фантазия.

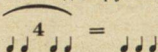
Квализма, чети: квилзма — quillsma.

Кварта — при чиста — зачеркни $\frac{1}{2}$ предъ думата тона.

Квартетъ, фр. quatuor — Q. наричатъ французитъ, сжщо, и струнния оркестръ (Гл. квартетъ).

Квартициниумъ, лат. quarticinium — композиция за 4 гласа (квартетъ).

Квартолъ, quartol — група отъ четири ноти, имащи трайността на три — отъ сжщия видъ. Означава се съ цифрата 4 надъ групата.

Квартсектакордъ — се нарича, обикновено, второто обръщение на тризвучието, при което квинтата е въ баса. Бележи се съ $\frac{6}{4}$ надъ басовата нота. Напр.: тризвучието с е g — е K., когато въ баса се намира g. Особно значение има тъй наречения тоически „каденциращъ K.“, когато въ заключението (каденцията) се намира на силната тактова частъ — предъ доминантовия акордъ. „Преходящъ K.“ бива на слабата тактова частъ, като басовиятъ гласъ трѣбва да се движи по степени — безъ скокъ.

Кверпфайфе, нѣм. Querpfeife — една малка, прилична на пиколо, флейта, звучаща една октава по-високо отъ обикновената (флейта) — въ употребѣ въ пруската армия.

Квинтакордъ — (гл. Тризвучието).

Китара — строятъ е: e а d¹ g¹ h¹ e².

Клавесинъ — 4 редъ, чети: разположени, вмѣсто триципнати.

Клавишъ — гл. Клавишъ.

Койслеръ, Герхрардъ фонъ — Keusler, Gerhard von — диригентъ, музикаленъ писателъ и компонистъ, род. 23 юни 1874 въ Шваненбургъ (Ливландия), училъ въ Лайпцигската консерватория при Ядасонъ, Кленгелъ и Райнеке, и въ тамошния университетъ — при Кренмаръ, Вундтъ и Римау; диригентъ въ Прага (оркестра на Музикалния съюзъ и на нѣмски пѣвчески дружества), както и въ Хамбургъ („Пѣвческата Академия“ и Филхармоничнитъ концерти), а сжщо гостува и въ чужбина. Творби: 2 симфонии

и симфоничнитъ поеми: „Възкресение и новиятъ сждъ“, „Селскаа утринна фантазия“ и „На смъртъта“; ораториитъ: „Майката“, „Исусъ отъ Назаретъ“, „Саваотъ“ въ 2 части, „Народна оратория“, „Въ нови дни“, музикални драми: „Обръщения“ и „Затвори“. Писалъ: „Хенделовата културна заслуга и нашето време“, „Къмъ тоновата символика въ мее-ситъ на Бетховена“, „Нѣмската наародна пѣсенъ и Хердеръ“, „Проофесионалното учение на музикантата“, „Чувственни измами и музикална естетика — върху художествената илюзия и халюцинация“ и др. Преработилъ творби на стари майстори.

Колъ, отава, с. 8-va, гл. Абривиаментии.

Кондрачки, Михалъ — Komdrackki,

Mihal — компонистъ отъ най-младото полско поколение компонистии, род. 1902, ученикъ на Статковски, компониралъ: 1 партита за оркестръ (получила 1928 трета награда въ конкурса на „Дружеството на младитъ полски компонисти въ Парижъ“), единъ концертъ за пиано и оркестръ, операта „Маршолтъ“ (по Янъ Каспровичъ), нѣколко пиески за пиано и др.

Контрафаготъ (гл. Фаготъ).

Концертина (гл. Хармоника).

Крутъ — Chroul, или Crout, crwth — инструментъ съ струни, а по-късно и съ лжкъ — въ форма на лира, на който тритъ корди лежатъ върху една дръжка. Подложката е гладка, равна и не позволява, щото да се натиска отъ лжка отдѣлни кордаа, само — заедно. X. е инструментъ отъ бретански произходъ, и въ Франция е билъ народенъ инструментъ, а въ употребѣ, сжщо, и въ Англия и севернитъ страни.

Кусевичи, Сергей сега е диригентъ на Бостонския филхармониченъ оркестръ.

Кячъ, англ. Catch — (образувано отъ to catch = улавямъ, хващамъ, хиитрувамъ) — име на една стара, особено въ Англия култивирана, композиционна форма — отъ началото на XVI в., но и до днесъ популярна, която представя отъ себе си единъ видъ простъ канонъ, на три или по-вече гласа, които се гонятъ единъ другъ. Текстътъ, съ смѣшенъ характеръ, и начина на бързия изговоръ — чрезъ гонението, предава още по-смѣшенъ характеръ на K-а.